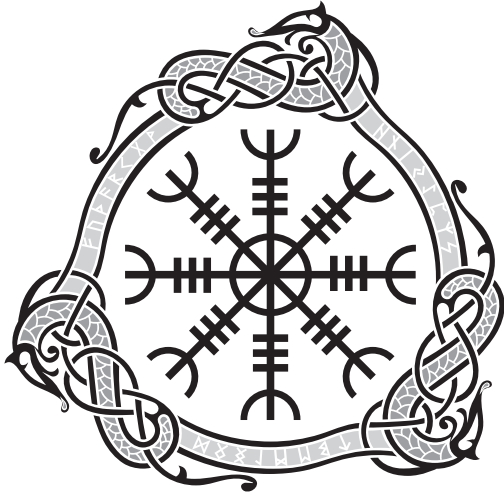

VIKING MASALLARI

BALTALAR ÇIKANA KADAR
SAVAŞÇILAR KALPLERİNİ GÖSTERMEZ.

ÇEVİRİ: SERVİN SARIYER

© KARAKARGA YAYINLARI 147

Dünya Masalları Serisi - 6

*Her hakka saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

VİKİNG MASALLARI

Yazar: Jennie Hall

Orijinal Adı: Viking Tales

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Seri Editörü: Mesud Ata

Editör: Başak Tan

Çeviri: Servin Sarıyer

Görsel Yönetmen: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-2. Baskı: Haziran 2018

3-4. Baskı: Ağustos 2018

5-6. Baskı: Ekim 2018

7-8. Baskı: Kasım 2018

9-10. Baskı: Şubat 2019

11-12. Baskı: Temmuz 2019

13-14. Baskı: Ocak 2020

15-16. Baskı: Aralık 2020

ISBN: 978-605-2241-44-8

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com info@karakarga.com

 karakargayayinlari karakargayayinlari karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 48625

İÇİNDEKİLER

Masalların ve Efsanelerin Doğuşu	7
I. Kısım - Norveç'te	13
Bebek.....	15
Diş Kölesi	19
Olaf'ın Çiftliği	27
Olaf ile Havard'ın Savaşı.....	39
Düşmanın Kâbusu	45
Harald Kral Oluyor	51
Harald Savaşta	59
Gyda'nın Kibirli Mesajı	67
Deniz Savaşı	77
Kral Harald'ın Düğünü	85
Kral Harald Batı Denizinin Ötesine Gidiyor.....	91

II. Kısım - Batı Denizinin Ötesinde	97
İzlanda'nın İlk Evleri	99
Kızıl Eric	133
Leif ve Yeni Ülkesi	149
Yeşil Vinland.....	161

Vikingerin keşif haritası

MASALLARIN ve EFSANELERİN DOĞUŞU

İzlanda soğuk denizin en kuzeyinde, küçük bir ülkedir. İnsanlar yaklaşık bin yıl önce keşfedip bu ülkeye yerleştiler. Hava­ların sıcak olduğu mevsimlerde balık yakalar, balık yağı yapar, deniz kuşlarını avlayıp tüylerini alır, koyunlarını otlaklara çıkarır ve kurutulacak otlar toplarlardı. Ancak bütün bunlar yılın küçük bir bölümünde mümkün olur, ardından uzun, karanlık ve soğuk kış gelirdi. Herkes kış zamanı evlerine çekilir, günlerini kart oynayarak, yün eğirerek ve örgü örerek geçirirlerdi. Aileler tek ışık kaynakları olan ateşin etrafında otururlardı. Çocukların yeri ateşin yanı, büyüklerin

yeri onların hemen arkasındaki uzun, ahşap banklardı. Herkesin eli yaptığı işle meşgul olurdu ve bu uzun uzun düşünmelerine, konuşmalarına olanak tanırdı. Peki ama bu uzun kış boyunca bu insanlar ne hakkında konuşurlardı? Belki balık tutma, belki avladıkları bir tilki, belki bir zamanlar Norveç'e yaptıkları bir yolculuk... Ancak gündelik hayata dair bu konular insanları eğlendirmeye yermezdi. Babalar endişeli gözlerle çocuklarına bakar; "Uzun kış boyunca evden çıkmıyorlar, çok şey öğrenmeye fırsatları olmuyor. Büyüdüklerinde onlara cesur ve bilge olmayı öğretecek, ülkelerini ve eski Norveç'i sevdirecek bir şeylere ihtiyaçları var. Belki savaşları, kahramanlıkları, cesur ve bilge insanları onlara anlatsak, yüreklerinde, akıllarında bir kıvılcım yakabiliriz," diye düşünürlerdi.

Böylece bütün aile ateşin etrafında otururken, babalar Norveç krallarının, uzak diyarlara yapılan uzun yolculukların, kahramanca verilen savaşların öykülerini anlatmaya başladılar. İzlanda'daki bütün evlerde bu hikâyeler uzun zaman boyunca tekrar tekrar anlatıldı, öyle ki bunları bilmeyen, sevmeyen kimse kalmadı neredeyse. Kimi anlatıcılar hikâyelerini anlatırken, bir yandan da onları daha ilgi çekici, daha dinlenesi hale getirmek için arp çalar, şarkılar söylerlerdi. İnsanlar bu anlatıcılara halk ozanı anlamına gelen "skald", bu uzun şarkılara da destan ya da

efsane anlamına gelen “saga” adını verdiler.

Her yıl, yaz mevsiminin tam ortasında çok büyük bir buluşma olurdu. İzlanda'nın her yerinden insanlar gelir, yeni kanunlar koyarlardı. Bu hummalı çalışmaların arasında, dinlenmeye ayrılan zamanlarda, bir ozan arpıyla birlikte yüksekçe bir yere çıkar, eski bir Norveç kahramanının kahramanlık öykülerini anlatırdı. Arpın sesini duyan insanlar ozanın etrafına toplanır, “Ozan! Bize bir efsane anlat!” diye bağırırlardı.

Ozan anlatmaya başladığında, insanlar saatlerce ses çıkarmadan onu dinler, efsane bittiğinde coşkuyla alkışlardı. Bir ozan yorulduğunda, onun yerine bir başkası geçerdi. Çıktığı yüksekçe yerden inen ozanın yanına da zengin insanlardan biri gelir, ozanın kışı onun evinde geçirmesini, kış boyu ona ve ailesine efsaneler anlatmasını isterdi.

Bu yüzden en iyi ozanlar sürekli seyahat eder, çok fazla insanla tanışırlardı. Anlattıkları efsaneler sayesinde her yerde hoş karşılanırlar, her zaman en iyi şekilde ağırlanırlar, hediyelere boğulurlardı. Norveç Kralı bile bazen İzlanda'ya kadar gider, sevilen bir ozanı sarayına davet ederdi.

Ancak bu efsaneler yazılı değildi. O dönemlerde okuma yazması olan insan sayısı çok azdı. Ozanlar bu efsaneleri ezbere bilirlerdi. Ancak zamanla daha çok insan okuyup yazmayı öğrendi ve bu kıymetli

öykülerin unutulup gitmemesi için onları yazıya geçirmeye karar verdi.

O zamandan sonra birçok insan uzun kış mevsimlerini ateşin ışığında oturup bu hikâyeleri koyun derisinden yapılmış ince parşömenlere yazmaya başladı. Bu eski parşömenlerin birçoğu yüzyıllar boyunca saklandı, şimdi ise Norveç müzelerinde koruma altındalar. Bazı parşömenler ise kayboldu ya da zamana yenik düşerek yıprandılar, yırtıldılar. Yine de bu kıymetli yazılar sayesinde eski zamanlar hakkında bugün bu kadar çok şey biliyoruz. Bunlar, İzlanda'daki insanların çok uzun zaman önce yazdıkları şeyler; kralların, savaşların ve denizlerin öyküleri. Bu kitapta da bu hikâyelerden bazılarını bulacaksınız.

I. KISIM

NORVEÇ'TE

BEBEK

Bundan çok uzun zaman önce Norveç'te, Kral Halfdan hüküm sürermiş. Bir sabah kraliçe yanına gelip, "Dün gece çok garip bir rüya gördüm," demiş, "Kameriyenin önünde, çimlerin üstünde öylece duruyordum. Elbiseme takılan bir diken çekip kopardım. Tam kaldırıp atacaktım ki, diken avucumda büyümeye başladı ve koca bir ağaca dönüştü. Kocaman, kan kırmızı bir gövdesi vardı bu ağacın, alt dalları açık yeşil, en tepedeki dalları neredeyse bembeyazdı. O kadar hızlı büyüyordu ki, bir anda bütün Norveç'in üzerini örttü, o daha da büyümeye devam ederken uyandım."